

Adventi hangverseny

„Mikor az ember kilép a bérházból a nyílt utcára, vagy térre, ahol a szél éhes farkasként veti rá magát, kénytelen néhány lépést szaladni, akkorát taszít rajta az orkán. Szorosan összefogom magamon a kabátot, de így is reszketek. A szél befurakszik kabátom ujján, még a könyököm is fázik. Ilyenkor, Karácsony táján nem tudok szabadulni az érzéstől, amely a kihalt utcákon erőt vesz rajtam.

A hatalmas, komor bérházakban itt-ott ég a villany, és engem gyötör a kíváncsiság, hogy kik laknak ott, mi a történetük, mit várnak ettől a Karácsonytól, boldogok-e, vagy egyáltalán képesek e örülni, be tudnak-e fűteni, lesz-e karácsonyfájuk, ünnepi vacsorájuk. Ki hinné, hogy Jézus ezeken a helyeken tölti a karácsony estét.”

A Kecskeméti Református Internátus az idén december 13.-án, advent 3. vasárnapján mutatta be már hagyománynak számító áhítattal egybekötött adventi műsorát. Versek, zeneszámok és egy novellából átalakított jelenet alkották a meghitt alkalom műsorszámait.

A hetek óta harsogó, vásárlási lázban égő, utcai fényekkel megvilágított készülődésben vajon tudunk-e figyelni, belül ráhangolódni az igazán fontos ünnepi üzenetre? Tudunk-e a valódi mondanivalóra koncentrálni, hogy megszületett a Megváltó? Meglátjuk-e magunk körül a szükségét szenvedőket, az elesetteket, azokat, akiknek talán nem csillog annyira a karácsony? Erre próbáltak rávilágítani a versek, ezt próbálta meg sajátos módon elmesélni egy balul sikerült kalapvásárlásban a jelenet, és ennek a mondanivalónak szeretett volna megfelelő hangulatot teremteni az előadott zeneszámok sora.

A diákok szép rendben és nagy átéléssel működtek közre, előadásuk emelte az adventi ünnep fényét.

„Nem minden angyal harsog Alleluját,

nem, nem...

sok közülük egyáltalán nem tud énekelni, ennek ellenére angyalok,

akkor is, ha hangjuk halk vagy füstös, rekedt vagy néma.

...mindannyian lehetnének angyalok!”